

Historie Šlechtovy restaurace

Předpokládá se, že Královská obora byla založena králem Přemyslem Otakarem II. v roce 1268 v místě jilmové doubravy. Historická zmínka o Královské oboře (v Ovenci) se týká roku 1320, kdy ji Jan Lucemburský vyňal z majetku, který postupoval svatovítskému proboštství. V roce 1495 byl na jižní náhorní hraně obory vystavěn královský lovecký letohrádek pro Vladislava Jagellonského, dnešní místodržitelství letohrádek.

V roce 1547 byl v oboře zřízen rybník a o 12 let později byla obora rozšířena. Po roce 1578 byl lovecký letohrádek v oboře renesančně přestavěn jako lodžiová vyhlídková stavba a v roce 1584 byly na příkaz Rudolfa II. provedeny parkové úpravy, vytvořeny další rybníky a pro napájení nového Velkého rybníka proražena štola, která přiváděla vltavskou vodu od Havírny (stavba na levém břehu několik metrů proti proudu od dnešního Štefánikova mostu) pod Letnou do středu Královské obory. Nový lovecký raně barokní letohrádek (původní objekt nynější Šlechtovy restaurace) byl postaven v letech 1689 až 1692 hrabětem Kryštofem Františkem Wratislavem z Mitrovic pro rakouského císaře Leopolda I. na břehu bývalého rybníka, napájeného z Vltavy Rudolfovou štolou. Nahrazoval dvě nedaleké budovy, zastaralý švédskými vojsky vyrabovaný zámeček (dnes budova Místodržitelství letohrádku) a taktéž vyrabovaný tajemný Císařský mlýn Rudolfa II. s jedinečným souborem zahradní i vodní architektury, brusírnou drahokamů a manýristickou kolonádou s výhledem na Vltavu.

Malíř Jan Jakub Steinfels vyzdobil hlavní sál stropní freskou, znázorňující antické bohy Apollóna s Venuší a Amorem, Dianou, Merkurem, Jupiterem, Marsem a Saturnem. Ve výklenku proti vchodu byla v umělé krápníkové jeskyni umístěna fontána s bronzovou plastikou Poseidona. V následujících desetiletích byl letohrádek využíván jako sklad sena a obilí pro oboru. Objekt trpěl nejen vlhkostí, ale také občasnými krádežemi. Roku 1803 pak císař postoupil oboru stavům a ta se jako park anglického typu stala záhy oblíbeným výletním místem Pražanů. Pražský kavárník Václav Steinitz si pronajal budovu Dolního letohrádku a od dvacátých let 19. Století zde provozoval restauraci. V letech 1855 až 1858 letohrádek přestavěl v novogotickém slohu Bernard Grueber.

V říjnu 1860 byla za osobní asistence policejního ministra Mecséryho slavnostně otevřena Mecsérova silnice vedoucí od Místodržitelství letohrádku k rybníkům, což oblast zpřístupnilo Pražanům. V roce 1882 si budovu pronajal Václav Šlechta a jeho potomci zde založili velmi oblíbenou zahradní restauraci, fungující až do 2. sv. války. Po válce je však stihl osud podobný osudu mnoha jiných soukromých podnikatelů té doby. Podnik byl znárodněn a již nikdy nedosáhl své bývalé slávy a 60. letech byl jeho provoz ukončen. Budova začala chátrat a během posledních zhruba čtyřiceti let, kdy úplně ležela ladem, v 80. letech dvakrát vyhořela a posléze dále chátrala. V roce 2002 ji zasáhla povodeň, a to až do výše 4 m.

Při výstavbě tunelu Blanka, který prochází zčásti pod objektem, byly provedeny firmou Metrostav základní sanační práce, budova byla ztužena a provizorní střecha opravena tak, aby do budovy nezatékalo.

Dne 2. července 2010 vypsal Hlavní město Praha zadávací řízení na provedení rekonstrukce objektu dle projektové dokumentace Prof. Akad. arch. Mikuláše Hulce. S ohledem na výši nejuhodnější nabídky se hlavní město Praha usnesením Rady č. 1496 ze dne 3. 9. 2013 rozhodlo toto zadávací řízení zrušit a vytvořit nové zadání, které povede k nižším investičním nákladům na rekonstrukci.